

EDITORIAL

Indignats ya estavem

Este mes hem dedicat l'apartat de la resenya bibliogràfica a una important iniciativa editorial: la publicació en llengua valenciana del llibre **¡Indigneu-vos!** de **Stéphane Hessel**.

L'èxit mundial d'esta obra està lligat a la seua **oportunitat**. Oportunitat, que no oportunitisme, puix la trajectoria del seu autor, antic militant de la **Resistencia Francesa** i últim participant viu de la redacció de la **Declaració Universal dels Drets Humans** adoptada per la ONU en 1948, avala la sinceritat del seu missatge i l'honradea de les seues intencions.

Es com si l'estat d'indignació col·lectiva de l'opinió pública mundial s'haguera vist materialitzat en les seues pàgines.

I el títol no podia ser més adequat; Hessel no el titula "**¡Indignat!**", no vol llimitar-se a reflexar el sentiment que ell, com tantes altres persones conscients i informades, sent sobre l'estat de la realitat social i política actual; el titula **¡Indigneu-vos!**, com un crit llançat al conjunt de la població, un crit que preten despertar les consciències dels ciutadans, estomordits, confusos per la propaganda generada des de les òrbites del poder.

Una indignació latent que ha esclatat en forma de moviments ciutadans a lo llarg del món.

I es que hi ha motius sobrats per a indignar-se.

En primer lloc, la **practica política**, convertida en un espectacle de masses, un bombardeig permanent de propaganda i gests de cara a la galeria, mentres els problemes s'eternitzen sense solució, amagats baix el soroll confús d'un excés d'informació banal o directament oblidats per uns mitjans de comunicació alineats en les forces dominants.

Aeroports com el **Castello**, el de **Lleida** o el de **Ciutat Real**, són exemples paradigmàtics d'est absolut: costosíssimes instal·lacions inútils, buides d'avions i viaders, construïdes no ya sense cap previsió, lo qual seria en si gravíssim, sino a pesar del coneixement previ de la seua inutilitat. I açò només es la punta de l'iceberg d'un balafament generalitzat.

Pero més alla d'esta gestió aberrant dels recursos està la sensació de **impotència**, de que no hi ha cap manera de revertir la situació. Els polítics s'han constituït definitivament en una **casta** més preocupada en assegurar-se el seu futur (controlant tots els àmbits de la societat), que en resoldre els problemes dels ciutadans.

De nou aquí un exemple es mostra més que

suficient. La nova **lleï de partits** (LO 2/2011), que estableix l'obligació de reunir un nombre mínim de firmes per a poder presentar-se a unes eleccions, difícilment se pot qualificar d'una altra manera que de **atentat a la democràcia**. A partir d'ara només qui tinga una infraestructura suficient —es dir, els diners suficients per a montar-la— podrà juntar eixes firmes i oferir una alternativa. D'esta manera el **club** dels partits polítics se torna encara més selecte; ya no pot entrar qualsevol, per a ser admes s'ha de ser algu que ya estiga integrat, almenys, en el sistema econòmic imperant. Cada volta mes, lo important no són les idees, els programes polítics que s'oferixquen a la ciutadania, sino la conservació d'esta partitocràcia, que tendix a un **bipartidisme** esterilitant.

Pero la veritat es que als **valencianistes** esta indignació actual nos resulta un poquet tendra, com qui contempla a un chiquet que descobrix, de pronte, la realitat dels adults. Perque en el valencianisme portem dècades en est estat d'indignació, contemplant impotents este procés de **degradació** democràtica, patint-lo i denunciant-lo, i veent com el nostre missatge es amagat o oblidat d'elliberadament pels mitjans afins al poder.

Tinguerem el nostre **¡Indigneu-vos!**, que fon **En defensa de la Llengua Valenciana** de **Miquel Adlert**. També era esta una obra que esperava un autor, i també aglutinà, concretant-los, idees i sentiments, i donà suport a unes esperances, unes il·lusions, que per moments pareixia que podrien vore's realitzades. Pero els errors propis i, sobre tot, la trituradora política dels grans partits, s'encarregaren d'arruinar-les.

Molt nos temem que en els actuals moviments l'evolució sera similar. Després d'un esclat espontaneu, l'aprofitament per la casta política ya ha començat a produir-se, fent com que canvien coses per a que res canvie.

I es que l'error sempre es el mateix, pensar en **solucions immediates**, deixar que l'indignació guie la busca irreflexiva d'una ràpida alternativa que, passat el temps, acabarà traïent les esperances rebudes.

Des del **Rogle** mai hem cregut en les solucions fàcils ni còmodes. Només el pas de l'indignació al **compromís** pot generar la força per al canvi. I este compromís ha de traduir-se en **treball** quotidià, en **constància**, en el recolzament **sostingut** —també **vigilant**— a les iniciatives que busquen, en **coherència** i **trellat**, un futur més lliure, i més autènticament valencià, per a tots.

LA CITA

Es necessari comprometre's en nom de la pròpia responsabilitat com a persona humana.

Stéphane Hessel

SUMARI

- 1
- EDITORIAL: **INDIGNATS YA ESTAVEM**
- 2
- LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- PATRIMONI VALENCIÀ: **FIRA DE TOTS SANTS DE COCENAINA**
- RESENYA: **III APLEC VALENCIANISTE. ARTANA**
- 3
- FRUITES, VERDURES I HORTALICES (LVII): **PARLEM DE L'ANOU**
- FENT MEMORIA: **750 ANIVERSARI DE LES CORTS VALENCIANES (II)**
- RESENYA BIBLIOGRÀFICA: **¡INDIGNEU-VOS!**
- 4
- PASSATEMPS
- FAULA: **L'AMOR I LA FOL·LIA**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra col·lectiva, l'encarregat de la redacció final de cada article te llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, pero no de divisió, entre nosatres.

AVIS

Gramàtica per a llectors del *Rogle*.

Lliço 1, la flexió verbal:
Yo fotocopia, tu fotocopies, ell fotocopia, nosatres fotocopiem, vosatres fotocopieu, ells fotocopien est eixemplar per a repartir les còpies entre amics i coneguts.

(Proximament, Lliço 2, l'adverbi de quantitat:

Moltes fotocopies).

ACTIVITATS CULTURALS NOVEMBRE DE 2011

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Aellva (Assoc. d'Escriptors en Llengua Valenciana) C/ Alt, 64. 46003 Valencia C.
www.aellva.org

ARV (Accio Regne de Valencia)
Av. Menéndez y Pelayo, 10-12 b 46910 Alfafar
www.accciorv.com

RACV (Real Academia de Cultura Valenciana)
C/Avellanés 26. 46003 Valencia C.
Tel 963 91 69 65 Fax: 963 91 56 94
www.racv.es

Del **7, 8, 9 Nov** 19:30 h, i **10 Nov** 19:00 h.
Biblioteca Valenciana-Sant Miquel i els Reis, Valencia C.

XX JORNADES DE LA AELLVA, dedicades a "Apunts literaris sobre pintura valenciana".

+Info: **Aellva**

14 Nov (dilluns) 19:45 h. Teatre Capri, Paterna.

TERTULIA-TALLER DE TEATRE: Llegirà **Rafael Melià**

+Info: **Aellva**

17 Nov (dijous) 19:30 h. **La Llar.** Seu de ARV.

CONFERENCIA: **Pedro Ródenas:** "El Belem, una tradició valenciana".

+Info: **ARV**

17 Nov (dijous) 19:00 h. Saló Consulat del Mar. Llonja de Valencia.

APERTURA CURS ACADEMIC DE LA RACV

DISCURS: **Vicent Lluís Simó:** "La personalitat del Poble Valencià"

+Info: **RACV**

18 Nov (divendres) 21:30 h.

SOPAR DELS ESCRITORS

+Info: **Aellva**

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527

46002 Valencia ciutat

Telefon: 617 030 370

rogle@rogleconstantillombart.com

Rogle en Internet

Tots els exemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com,

www.cardonavives.com

www.enkara.org

www.pjvalencianista.org

www.accciorv.com

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusio ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. També pots fer-te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviarem a casa tots els números que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agraïts. El nostre número de compte, en **Ruralcaixa**, es:

3082 1222 81 4622492421

PATRIMONI VALENCIÀ

M^À.M.C.

Fira de Tots Sants de Cocentaina

L'aconteniment festiu i comercial que constitueix la **Fira de Tots Sants de Cocentaina** té el seu origen en un **privilegi real** otorgat el 12 de maig de **1346** al **Pere II de València** (IV d'Aragó) a **Roger de Lauria**, comte d'esta ciutat, segons document que es conserva en el **Archiu del Regne de València**. En este privilegi se li conferia a la vila de Cocentaina el dret a realitzar una fira anual baix la protecció real. Contava en

de la seua duració, de mes de dos setmanes -del 29 de setembre al 14 d'octubre-, fet que li proporcionà popularitat i fama, puix esta classe d'activitats per lo general no tenien tan llarga duració. Igualment, per mig

de lo que se denomina **franquicia**, les mercaderies dels compradors i venedors estaven assegurades, tant en el temps que durara la fira com en els dies de viatge d'anar i tornar. L'antiguetat d'esta celebració ha fet que estiga considerada com la segona fira de l'Estat espanyol.

Fon en 1671 quan es traslladà la data de celebració al **1 de novembre**, festivitat de Tots els Sants. En 1743 se modificà de nou, canvi que només tingue efecte en l'edició de l'any següent ya que, al comprovar que no tenia tanta acollida, se tornà al 1 de novembre.

En el pas del temps ana adquirint una important expansió i en 1768, segons s'arreplega en el **Cens d'Aranda** del **Archiu de la Real Academia d'Historia**, seria proclamada com la fira més gran del **Regne de València**. En 1777 la **Fira d'Ontinyent** començà un pleit per la coincidència de dates, el qual acabaria en 1795 en la confirmació de les dates consolidades. Des d'eixe any se la coneix en el nom de **Fira de Tots els Sants**

Superant guerres, epidèmies i èpoques de penúria econòmica, ha arribat als nostres dies en una vitalitat creixent, i continua celebrant-se a l'aire lliure, al costat de l'imponent **Palau Comtal**, i repartida pels carrers del poble, singularment per **La Vila**, el nucli mitjà de la població, lo qual constitueix un dels seus majors atractius.

A lo llarg del temps s'ha anat diversificant, i a la **fira cavallar**, que se conser-

va des dels orígens, s'afegí, en els anys xixants la **fira de maquinària agrícola i industrial**; les atraccions per als xiquets, la tradicional **fira d'artesanía** i les paradetes en productes típics i joguets, es complementen recentment

en un **mercat mitjà**, que es monta en la part antiga, i un **mercat arap**, acomodat en el barri morisc de **El Raval**.

Entorn a la fira ha sorgit la tradició que es nomena **firar als xiquets**, que consisteix en comprar-los un joguet o un producte de la fira; una altra tradició, molt popular també des de la seua recuperació en 1996, es la que es coneix com **almorzar de fira**, un almorzar a base d'embotits i sardina que es celebra el mateix dia 1 de novembre.

Les activitats culturals també han cobrat gran rellevància i en l'edició d'enguany, la que fa 665, entre uns altres events programats es poden nomenar el **Certamen Coral** (XXI edició), el **Trofeu de Raspall** (VI edició), exposicions de bonsais (XXV edició), pintura, escultura, fotografia..., aixina com actuacions diverses (teatre, ballet, concerts, malabars,...).

Casi 100.000 metres quadrats, mes de mig miler de visitants i un complet programa d'activitats convertixen esta fira en una cita obligada de la primavera d'hivern valenciana.

IMAGE ANTIGA DE LA FIRA
DAVANT DEL PALAU COMTAL

RESENYA

J.P.B.

III Aplec Valencianiste. Artana.

El passat bre, el **III Aplec Valencianiste** començà en una floral en la sepultura del **Pare Guinot**, fundador de l'associació **Cardona Vives**, entitat convocant de l'acte.

En acabar, els assistents feren una visita a l'exterior de la casa de l'homenajat, en **Artana**, i pujaren al **Aplec Calvari**. L'oració acompanyà l'excursió, suavisant l'inicial calor del sol en la suau frescor d'una incipient primavera d'hivern.

En el panta de **Benitandus**, un dinar d'entrepa i un recorregut per un preciós paratge de la serra de **Espada** concloueren esta jornada d'encontre entre valencianistes.

Parlem de l'anou

Anou és el nom que s'aplica a tots els fruits que tenen la llavor tancada en un pericarpi coriàceu, òssu o llenyós. En particular és distinguit en dita paraula expressament la fruita de l'**anouer**. Es pot afegir encara, sense perill a equivocar-se, que l'anou és el "**fruit rei**" de tots els oleaginosos que es cultiven, a jujar pel seu aprecí i popularitat en tots els països de

la Terra, en base a l'excel·lent demanda i consum.

L'arbre que produïx el fruit rep el nom vulgar d'**anouer** i pertany a la família de les **juglandacees**, espècie **Juglans regia**. Presenta una gran corpulència i alcança alçaries de fins a 30 m.; és de cop arredonit, gran i majestuós, i el seu tronc, fort i gros, pot medir fins a 4 m. de circumferència.

L'anou és un fruit esfèric o ovòide, segons la varietat; de corfa i endocarpi dur i arrugat, en dos valves de color pardusc terrós, subdividides en l'interior en dos o quatre celes a on es guarden les sementes o llavors. El gust dels grans oliosos és d'un dolç personalíssim i diferent al d'uns altres fruits secs, que permaneix en el paladar un temps després d'haver-lo consumit.

Té un alt contingut en aigua, proteïnes, grasses, hidrats de carboni (sucres, almidó, etc.) i cendra; l'**oli** s'endú la major part en un 60%. Com aliment és més complet que el mateix formatge, encara que deu ser consumit racionalment dins d'una dieta ben equilibrada, puix s'ha de tindre en compte sempre que un quilo d'anous proporciona, ni més ni manco, que 6.770 calories. El seu ús més significatiu s'encontra dins de l'industria pasticera, en garrapinyats de sucre cremat, en bolets de rovelló d'ou, o, com no, acompanyant a la tan coneguda coca en panses; també en el famós panou de **Pasqua**. El major consum té lloc per les **festes nadalzenques** quan es fa present, es diria que es fa imprescindible, en casa de totes les famílies.

La producció en el sud d'Europa, p.e., Itàlia, França, Portugal i Espanya, és la de millor qualitat, comparada en la de qualsevol altre continent. Se'n produïxen moltes bones en **Galícia, Burgos, Lleó i Astúries. EEUU**, i especialment l'estat de **Califòrnia**, és el major país productor, del qual es reben constants ofertes d'este fruit, de millor tamany i d'impecable presentació, que fan la més forta competència a les produccions locals dels demés països, encara que la qualitat inferior i pobre en carn i gust del seu fruit és evident si el comparem en els europeus. Les varietats més conegudes són: **Comú, Mayette, Franquette, Hartley, Eureka, Califòrnia...**

Es pensa que el seu cultiu degué començar en **Pèrsia**, basant-se en les referències bíbliques als jardins del **Rei Salomó**. La difusió en **Europa** es degué als romans, les legions dels quals se suponen que el portaren a les regions del **Rhin**, així com a **Espanya** a on, segons varis autors, el portà **Horaci Flaco**. Després foren els navegants espanyols els que el dugueren precisament a **Califòrnia**.

RESENYA BIBLIOGRAFICA

J.M.M.

Hessel, Stéphane

¡Indigneu-vos!

Edita: Mosseguello C.B., 2011

(64 pàgines)

L'editorial **Mosseguello** s'ha apuntat un import tant en la seua línia editorial a l'oferir en **llengua valenciana** esta obra de transcendència internacional. La tasca no ha segut fàcil i el camí llarg, puix el contacte en l'editorial francesa que goja dels drets, **Indigène Éditions**, s'intentà boicotejar pels nostres "cosins" del nord. Però el significat de l'obra, el missatge que sustenta i la sensibilitat dels propietaris dels drets, s'imposaren a pressions impensables en un món que brega per la llibertat.

Este breu ensaig -este clam- de **Stéphane Hessel** ha provocat tot un moviment de rebel·lió i de despertar de moltes societats musulmanes, occidentals i inclús, més recentment, l'americana. En una interessant introducció, **Joan B. Sancho** fa un anàlisi d'esta repercusió, alhora que nos aproxima biogràficament a l'autor.

S'adjunta ademes el text de la **Declaració Universal dels Drets de l'Home i del Ciutadà**, aprovats per l'Assamblea Constituent Francesa el 26 d'agost de 1789 i que, adaptant el llenguatge, es publica com a **Declaració dels Drets del Ser Humà i del Ciutadà**.

Obra de recomanable llectura, crítica d'una societat anquilosada i manipulada, que ofereix arguments per a passar de l'indignació al compromís.

750 aniversari de les Corts Valencianes (II)

- Consolidació

En les Corts següents, de **1271, Jaume I** refermà l'obligació real de jurar els Furs, i ordenà estendre'ls a tot el Regne de València.

Les Corts de **1283**, celebrades per **Pere I** de València (III d'Aragó), el Gran, establiren l'obligació de convocar Corts durant el primer mes de cada regnat. Estes eren les úniques convocatòries obligatòries, però el rei podia reunir-les sempre que tinguera necessitat.

En **1302, Jaume II**, el Just, va establir l'obligació de la celebració cada tres anys, norma que fou confirmada per **Pere II** (IV d'Aragó), el Cerimoniós, en les Corts de **1336**, però que fou incomplida a sovint.

A pesar de les disposicions reals, la

noblea i el clero se resistien a l'implantació dels Furs en tot el Regne, per lo que, en les Corts de **1323-24**, se comprometeren a acceptar-los a canvi de que se respectaren les seues jurisdiccions de senyoriu.

REPRESENTACIÓ DE L'ESTAMENT REAL PALAU DE LA GENERALITAT

En les successives Corts s'havien anat incorporant al **Braç Real** diverses viles, fins a les de **1329**, convocades per **Alfons II**, el Benigne, en les que totes quedaren representades, enviant als seus jurats, constituint-se, finalment, unes Corts de tot el Regne. En estes Corts, ademes, el rei dictaminà la definitiva implantació dels Furs en tot el territori valencià.

La norma dictava que les Corts s'havien de celebrar en localitats del Regne. La ciutat de València fou el lloc en el que més voltes se reuniren, però també ho feren en **Morvedre, Castello, Sant Mateu, Vilarreal, Sogorp, Traiguera, Morella i Oriola**; en moltes ocasions se traslladaren les sessions per a continuar-les en una altra localitat. També hi havia **Corts Generals de la Corona d'Aragó**, en les que se celebraven, de forma separada, les Corts de **València, Arago i Catalunya** en la mateixa localitat, normalment **Monso**.

A lo llarg dels segles XIV i XV les Corts se reuniren en regularitat. Açò coincidiria en l'època de major esplendor del Regne de València.

<p>Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.</p> <p>La solucio a peu de pagina.</p>	<p>1. Obrer de la construccio, en escassa qualificacio, que realisa treballs no especialisats o que no requerixen especial habilitat. Ajudant d'oficial.</p> <p>2. Bovit salvatge, paregut al bou, en la part anterior del llom abultada, com una gepa, i en el cos cobert de pel aspre.</p> <p>3. Oficial de menor graduacio, immediatament inferior al tinent.</p> <p>4. Se diu de l'home que viu en un mas que no es de la seua propietat i s'encarrega del seu cuidat.</p> <p>5. Local o espai de les cases de llaurança, situat baix la coberta o teulada, utilitat com a almagasen de gra o fruits.</p> <p>6. Fruit primerenc que donen les figueres que produixen dos collites i que es major que la figa.</p> <p>7. Persona ansiosa per adquirir i atesorar riqueses nomes pel plaer de posseir-les.</p> <p>PARAULES VERTICALS:</p> <p>1. Encendre alguna cosa produint flama. Acalorar, enardir les passions. Rossejar alguns aliments. Inflamar-se una part del cos, normalment ocasionant dolor, adquirint la pell un color rogenc.</p> <p>2. Fer desaparèixer una cosa escrita, dibuixada o pintada, fregant sobre ella, per exemple per mig d'una goma, o fent ralles per damunt per a que no es puga llegir o vore.</p>	<table style="border-collapse: collapse; margin-left: auto; margin-right: auto;"> <tr> <td style="padding-right: 10px;">1.</td> <td style="padding-right: 10px;"><u>M</u></td> <td style="border: 1px solid black; width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> </tr> <tr> <td>2.</td> <td></td> <td style="border: 1px solid black; width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;"><u>S</u></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> </tr> <tr> <td>3.</td> <td></td> <td style="border: 1px solid black; width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;"><u>E</u></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> </tr> <tr> <td>4.</td> <td></td> <td style="border: 1px solid black; width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;"><u>S</u></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> </tr> <tr> <td>5.</td> <td style="padding-right: 10px;">-</td> <td style="padding-right: 10px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;"><u>R</u></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> </tr> <tr> <td>6.</td> <td></td> <td></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;"><u>C</u></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="border: 1px solid black; width: 20px; height: 20px;"></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> </tr> <tr> <td>7.</td> <td style="padding-right: 10px;">-</td> <td style="padding-right: 10px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;"><u>A</u></td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> <td style="padding: 0 5px;">-</td> </tr> </table>	1.	<u>M</u>		-	-	-	-	-	-	-	2.			-	-	<u>S</u>	-	-	-	-	3.			-	-	-	-	-	<u>E</u>	-	4.			-	-	<u>S</u>	-	-	-	-	5.	-	-	-	-	-	<u>R</u>	-	-	-	6.			-	-	<u>C</u>	-		-	-	7.	-	-	<u>A</u>	-	-	-	-	-	-
1.	<u>M</u>		-	-	-	-	-	-	-																																																															
2.			-	-	<u>S</u>	-	-	-	-																																																															
3.			-	-	-	-	-	<u>E</u>	-																																																															
4.			-	-	<u>S</u>	-	-	-	-																																																															
5.	-	-	-	-	-	<u>R</u>	-	-	-																																																															
6.			-	-	<u>C</u>	-		-	-																																																															
7.	-	-	<u>A</u>	-	-	-	-	-	-																																																															

FAULA

MªA.M.C.

L'Amor i la Follia

Conten que una volta se varen reunir en un lloc de la Terra tots els sentiments i **qualitats** dels homens.

Quan l'**Avorriment** havia badallat per tercera volta, la **Follia**, com sempre tan follia, els propongue: "¿Juguem a amagar-se?"

L'Intriga alçà la cella intrigada i la Curiositat, sense poder contindre's, preguntà: "¿A amagar-se? ¿l'com es això?"

-Es un joc -explicà la **Follia**- en el qual yo me tape els ulls i comence a contar des de u a un **milló**, mentri-mentres vosatres vos amagueu; quan arribe al **milló**, el primer que trobe de vosatres ocuparà el meu lloc per a continuar el joc.

-U, Dos, Tres... -començà a contar. La primera en amagar-se fon la Perea, que com sempre se deixà caure darrere de la primera pedra del cami. La Fe pujà al cel i l'Enveja s'amagà

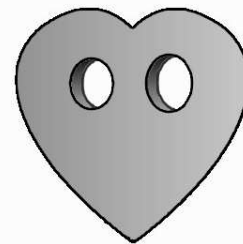

darrere de l'ombra del **Triumf**, que bre, baix de cada pedra, en les rieres, en el seu propi esforç havia conseguit en el cim de les montanyes, i quan pujar al cop de l'arbre mes alt. I aixina estava ya donat-se per vençuda divisà fins que tots s'amagaren: l'**Oblit**, la **Mentira**, el **Dubte**, l'Apatia, la Generositat, el Desig, la Passio...

Quan la **Follia** estava acabant de contar, l'Amor encara no havia trobat lloc puix tot estava ocupat, fins que va vore un roser a on, entre les seues flors, s'amagà.

-¡Un milló! -contà la Follia, i començà a buscar. La primera en apareixer fon la Perea, despres la Fe; en un descuit aparegue l'**Enveja** i darrere el **Triumf**; l'Egoisme no hague ni de buscar-lo. I l'Amor es a tots, pero nomes l'Amor no apareixia per

cap lloc. La **Follia** buscà darrere de cada ar-

la el roser i digue: "¡Ya l'he trobat!", agarrà una forqueta per a no punjar-se i començà a menejar les rames, al moment se va escoltar un doloros crit. Les espines del roser havien ferit els ulls de

l'Amor. Tot eren disculpes per part de la **Follia**, que plorà, demanà perdo i fins va prometre ser la seua guia. Des de llavors, que per primera volta se jugà en la Terra ad este joc..., l'Amor es **cego** i la **Follia** sempre l'acompanya.

Adaptacio abreviada i traduccio al valencià d'una faula anonima treta de www.poemas-de-amor.es

<p>GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)</p> <p>Avorriment/ avorricio/ fastidi/ tedi: Estat animic en el qual la persona sent disgust per no tindre cap distraccio.</p> <p>Cego/ invident/ orp: Privat de la visio. En sentit figurat se diu de qui pert la rao a causa d'un fort sentiment.</p> <p>Dubte/ titubeig/ vacilacio: Indecisio front a diferents possibilitats.</p>	<p>Enveja/ zels: Desig de posseir els mateixos bens o qualitats que te una atra persona.</p> <p>Follia/ transtorn/ demencia: Perdua de les facultats mentals. Figuradament, entusiasme, interes o sentiment exagerat o molt intens.</p> <p>Millo: Numero cardinal que representa la cantitat de mil milers.</p> <p>Oblit/ omissio/ descuit: Perdua de memoria, d'afecte, etc.</p>	<p>Qualitat/ condicio/ característica: Atribut de la persona. Normalment s'usa en sentit positiu.</p> <p>Mentira/ engany/ enganyifa/ falsetat: Expressio o manifestacio contraria a lo que se sap, se creu o se pensa.</p> <p>Triumf/ victoria: Accio i efecte de triomfar, de conseguir l'exit en una empresa.</p>
--	---	--

Solucio: Verticals: 1. ABLAMAR 2. BORRAR

1. MANOBRE 2. BISON 3. ALFERES 4. MASER 5. CAMBRA 6. BACORA 7. AVAR

I RECORDA...La nostra primera paraula es **ablamar**. L'accio i efecte d'ablamar o ablamar-se se diu **ablamor**; es tambe el color roig, molt viu, que adquirixen les galtes a causa de la vergonya.

La nostra segona paraula es **borrar**. Un **borrador** es un escrit provisional en el que poden fer-se modificacions; tambe s'aplica a l'utensili que s'utilisa per a borrar una pissarra. L'accio i efecte de borrar se diu **borrada**. Per a que no hi haja confusio, una **borradura** es una erupcio lleu i passagera en la pell formada per grans o faves.